

Narodil se do šedý panelový krabice,
rozlepil voči a koukal na ten svět.
Když pak přišla puberta podivil se velice
tomu co viděl dřív a co vidí teď.

Nikdy si nemyslel, že by moh bejt král,
holky mu to vždycky dali patřičně najevo.
Doma za to vobčas mladší ségře facku dal,
když to na něj nák moc dolehlo.

Rodiče podnikali na něj moc času neměli,
ségru rozmazlovali, von byl vždycky něco druhýho.
Aby svoje chladný city k němu nějak popřeli
tu a tam mu koupili něco drahýho.

Jednou prej potkal skvělý lidi,
řekli mu, že jsou jeho dobrý kamarádi.
Stručně mu vysvětili, že dělá trochu chyby,
až si vyholí hlavu, že ho mají rádi.

Jednou s nima vyšel demonstrovat násilí,
zjistil jak je lehký vybit si svý komplexy.
Vopili se, vyřvali se, pak někoho zmlátili,
měl pak krvavou špičku martensky.

Svý komplexy ukryl v bejzbólový pálce,
rád vo sobě prohlašoval, že je víc než vlastenec.
S kámošema povídal si vo rasový válce,
vždycky se bili za dobrou věc.

Teď se podle rozkazů za mřížema plouží,
aby se ven dostal dřív snaží se bejt silnej.
Myslí si, že by to tak mělo bejt a skrytě po tom touží,
aby tu místo něj seděl někdo jinej.